

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 145.080 van 26 mei 2005
in de zaak A. 116.821/XIV-8.579.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat V. THIRY,
 kantoor houdende te 4000 LUIK,
 Mont Saint-Martin 74

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :
de minister van Binnenlandse Zaken.

-

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van XXX nationaliteit, op 14 februari 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 15 januari 2002 houdende het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 15 januari 2002;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 4 maart 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de beschikking van 13 december 2004 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 16 maart 2005;

Gehoord het verslag van staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. LAMOOT, die loco advocaat V. THIRY, verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. DE VRIESE, die loco advocaat E. MATTERNE, verschijnt voor de minister van Binnenlandse Zaken;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verzoekende partij België binnenkomt op 16 december 2000 en zich vluchteling verklaart op 4 januari 2001; dat op 8 oktober 2001 de asielprocedure van de verzoekende partij wordt afgesloten met de beslissing van de Vaste Beroepscommissie voor de Vluchtelingen; dat op 28 november 2001 de verzoekende partij een beroep tot nietigverklaring indient bij de Raad van State, dat met 's Raads arrest nr. 114.420 van 14 januari 2003 wordt verworpen; dat op 15 januari 2002 aan de verzoekende partij de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken houdende het bevel om het grondgebied te verlaten, wordt betekend; dat dit de thans bestreden beslissing is, die als volgt is gemotiveerd:

“Reden van de beslissing

Art. 7, al. 1, 2°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen:

Verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft:

Werd niet erkend als vluchteling (art. 77 van het KB van 08/10/1981)”;

2.1. Overwegende dat artikel 77 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, luidt als volgt:

"Art. 77. Onder voorbehoud van de opschortende werking bedoeld bij artikel 57/11, § 1, derde lid, van de wet, moet de vreemdeling die niet als vluchteling erkend is, het grondgebied verlaten.

De Minister of zijn gemachtigde geeft hem daartoe bevel. Aan de vreemdeling wordt kennis gegeven van de beslissing door de afgifte van het document overeenkomstig het model van bijlage 13; (...).”;

Overwegende dat de bestreden beslissing het in het voornoemde artikel 77, tweede lid, bedoelde bevel is om het grondgebied te verlaten; dat te dezen het genoemde artikel 57/11, § 1, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, niet van toepassing is;

Overwegende dat de beslissing van 8 oktober 2001 van de Vaste Beroepscommissie voor de Vluchtelingen als jurisdictionele beslissing gezag van gewijsde heeft; dat zulks betekent dat iedere overheid door deze uitspraak gebonden is; dat uit dit gezag van gewijsde volgt dat bij een eventuele vernietiging van het thans bestreden bevel, de verwerende partij niets anders vermag dan in uitvoering van het hiervoor aangehaalde artikel 77, tweede lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981, opnieuw, na te hebben vastgesteld dat de verzoekende partij, nu zij niet als vluchteling is erkend, zich op illegale wijze op het grondgebied van het Rijk bevindt, een bevel te verlenen om het grondgebied te verlaten; dat derhalve een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing aan de verzoekende partij geen nut kan opleveren; dat de verzoekende partij geen belang heeft bij de vordering; dat de vordering niet-ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zesentwintig mei tweeduizend en vijf, door :

de HH. C. ADAMS,

M. MILOJKOWIC,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

C. ADAMS.